

την τινά και ὅχι διὰ ἄλλην χρήσιν ἐκτίσθη τὸ θέατρον· ὅτι εἶναι ναός τέχνης, ὅχι στάδιον αἰσχροκερδείας και ἀγορά ἀσέμνου συναλλαγῆς. Ἀπητεῖτο πρὸς τοῦτο νὰ γείνη ἡ δέουσα ἐκλογὴ τοῦ θέατρώνου, δοτὶς πρέπει νὰ εἶναι ἔγνωσμένης πείρας και ἵκανότητος, παρέχων ἐχέγγυα ἀσφαλῆ ἀξίας και τιμιότητος, ὅχι τυχοδιώκτης περιάγων θιάσους πρὸς σωματεμπορίαν δύσφημον. Ἡ ἐντολὴ δὲ ν' ἀνατίθηται εἰς αὐτὸν ἐγκαίρως, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν στρατολογοῦνται διὰ τὸ θέατρον τῆς Εὐρώπης και τῆς Αμερικῆς οἱ κακοὶ χαῖδοι, ἐπειδὴ ἀργάτερον, δοτὶν κακὴν θέλησιν και ἂν ἔχῃ ὁ ἐργολάθος, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ εἰμὴ τ' ἀπομεινάρια.

Τὰς σκέψεις ταύτας πεποιθαμεν ὅτι ἐγκρίνει πληρέστατος ὁ φιλότιμος και εὐγενὴς τοῦ θέατρου χορηγὸς κ. Συγγρός, ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ πάντα ἄλλον περὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς λειτουργίας και τῆς λυσιτελοῦς χρήσεως τοῦ ιδρύματος, δι' οὐ ήθέλησε νὰ προικίσῃ τὴν πόλιν. "Αν ἐφέτος ἔνεκκα τῆς μὴ ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως και ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως τοῦ κτιρίου και τῆς σπουδῆς, διποτὲ ἐκ τῶν ἐνόντων προπαρασκευασθῆται θέατρον τὸ θέατρον, η ζημία ἐπιτέλους δὲν θὰ εἴναι πολὺ μεγάλη. Ἄλλα τοῦ νέου θέατρου τῶν Αθηνῶν διαττικὸς προσορισμός εἶναι αὐτός, τὸν ὅποιον ἔξεθέσαμεν και τὸν δόποιον ἡ φιλόμουσος κοινωνία δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαίτησιν ὅπως ἴδη εἰς τὸ μέλλον ἐφαρμοζόμενον.

Ο Κύριος Γυναικος

ΑΓΓΛΙΚΑ

Χρησμὸς καθυστερήσας.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας διὸς χρησμὸς, ὃν ἡ Πυθία ἔθωκε πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐν Δελφοῖς ἔχει ἀκριβώς ὡς ἔξῆς :

Μίκης, ἀφίεις οὐ πόλεμον κηρύξεις.

Ο χρησμὸς εἶναι ὀλίγον τι ἀσαφῆς, πάντως ὅμως κάτι θὰ σημαίνῃ.

***

Ἀνεκαλύφθη κεφαλὴ Σωκράτους εἰς τὴν Ἀκρόπολιν...

Ἐχομεν ἀκριβεῖς πληροφορίας, διτὶ ἡ ἀνκαλύψυς δὲν ὄφειλεται εἰς τὴν σοφίαν τῶν ἀρχαιολόγων. Ο Σωκράτης μόνος του ἀκούσας τοὺς φοιβεροὺς κτύπους τῶν κατεδαφιστῶν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν, ἔβγαλε τὸ κεφάλι του ἐκ περιεργείας διὰ νὰ ἴδῃ.

***

Ἐπὶ τῆς κεκυρωμένης ράχεως τοῦ κ. Δεμάθη και πάλιν ἔπεισε τὸ κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν ἐκ τοῦ Πχραδείσου ἔξελθόν ξύλον.

— "Αν δὲ μάθῃ και τώρα νὰ φέρεται, ἔλεγέ τις ἀντιπολιτευόμενος, ποτὲ του δὲν θὰ γίνη ἀνθρωπὸς εὐθύς.

Μαύρος Τάτος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀπερός τῆς Θεσσαλίας:

Προχθὲς πρὸς μίαν στιγμὴν ἡ πόλις μας ἐπένθησε τὸν Νομάρχην τοῦ Ναυπού μας κ. Δούκκην. Τηλεγράφημά τι κακῶς ἐρμηνεύθην ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ κ. Δούκκης ἀμφ ἔρθησε εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσε. Ἡμεῖς μόνοι δὲν τὸ ἐπιστεύσκουμεν και ἀντελέξαμεν εἰς τὴν εἰδησιν ἐρμηνεύσαντες καλλιονὴ τὸ τηλεγράφημα, στοιχηματίσαντες και ἔνα χαλβᾶ ὄντινος εύτυχῶς και ἐκερδίσαμεν και δὲν τὸ ἐπιστεύσαμεν διότι ὁ κ. Νομάρχης εἶναι κατηραμένος και ἀφορεσμένος ἀπὸ τὸν δεσπότην μας, και δὲν δύναται ν' ἀποθάνῃ τέσσον ταχέως θὰ ταλαιπωθῇ ἀκόμη εἰς τὸν κόσμον τοῦτον διότι οὕτω κατηράσθη κατὸν ὁ δεσπότης.

*

Ἐκ τοῦ Ἀγιθάπον Πατρῶν :

«Σήμερον ἡ γεφύρωσις τῶν ποταμῶν και χειμάρρων διὰ ράβδων σιδηρῶν γινομένη μετ' εὔκολίας μεγίστης και μηρᾶς δικαπάνης, ἡ ἐργασία αὗτη παρέχει οὐκ ὀλίγην ταχύτητα και στερεότητα εἰς τὴν κατασκευήν. Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν πρὸς τί νὰ διαπινθωμεν τοσκῦτα ἐκατομμύρια διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηρούδρωμων.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Η Ἑλλὰς ἴδιας ἡ Πελοπόννυσος και τινες ἐπαρχίαις τῆς Στερεάς δὲν πρέπει νὰ εἰδηροδρομηθῶσιν, οὐχὶ μόνον διὰ οἰκονομικοὺς λόγους δσον ἀποβλέπει τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ και διὰ λόγους πολυτελείας και ἡθικῆς διαφθορᾶς. Η εὔκολία τῶν σιδηροδρόμων αὐτῶν θ' αὐξάνεται ἀναμφιβόλως τὰς ἀνάγκας τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν, θὰ γείσῃ τὸν τόπον πλείστων λαποδυτῶν και πολλῶν διερθρωμένων δυτῶν και τῶν δύνω φύλων ἀρρενος και θῆλεος, και τοιουτοτόπως ἀντὶ ὀφελείας μεγίστης βλάβης θὰ γίνη πρόξενος ἡ ταχεῖα αὕτη συγκοινωνία τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας εἰς τε τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας και τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Αλλας τε, οὐχὶ μόνον αὐτὴ ἡ ἀμαξωτὴ ἀλλὰ και ἄλλη ὁδὸς τοιαύτη ἀπὸ τοῦ Πύργου τῆς Ἡλείας μέχρι Καλαμῶν νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν.»

Ρεμεσονογέντη

ΒΙΒΛΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, Η. Lavoix fils, μετάφρασις Αθηναίας Ν. Σερεμέτη. Ἐν Αθήναις, τόποις Αλεξάντρου Παπαγεωργίου, 1888.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο σύγγραμμα εἶναι ἐπιμελῶς τυπωμένον ἐν συήματι 8, ἐκ σελίδων 388. Περιέχει ἐπιτολὴν τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν μεταφράσασαν και ἀπάντητιν αὐτῆς, εἰσαγωγὴν, τέσσαρα κεφάλαια ἡ βιβλίος και ἐπίλογον. Η μέθοδος δι τῆς ὁ συγγραφέως ἔξθιμη τὴν ὑλὴν εἶναι καλλιτεχνική. Η συντομία οὐδὲν λανθάνει εἰς τῷ ἐν λόγῳ πονήματι τὴν τελείαν και πλήρη ἀκρίβειαν τῆς ἐκθέσεως. Αξιοσημείωτος δὲ εἶναι και ἡ σαρηγενα τῆς ἐκθέσεως, ἢν ἀκριβῶς ἐμιλήθη ἡ κ. Αθηναία Σερεμέτη, ἡτοις διὰ γλώσσης ἐλληνικῆς σφροῦς και καλλιεποῦς ἀπέδωσεν ἡμῖν πιστῶς τὸ γαλλικὸν κείμενον. Οσον γρηγοροὶ εἶναι δι τῆς ἡμᾶς αἱ καλαὶ μεταφράσεις, τόσον εἶναι και σπάνιαι διότι δυστυχῶς οἱ καλοὶ γνωρίζοντες τὴν ξένην γλώσσαν, καὶ ἡς μεταφράζουσιν εἶναι τῇ γραμματολογίᾳ ἡμῶν οὐλιγιστοι. Τὸ πόνημα,

σπέρ τόσον έπιτυχῶ; μετέφερεν εἰς τὴν γῆν οὐδεσσαν ἡμῶν ἡ κ. Σερεμέτη, εἶναι ἀληθῶς χρητημάτων. Έν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι ἡ ἐπίπονος ἀνάλιξ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, εἰργάσθη καὶ εἰς τὴν μουσικήν. Ἡ εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ τῶν Ἐπτανησίων, αἱ στρατιωτικαὶ ἡμῶν μουσικαῖ, τὰ θέατρα, ἡ θεωτικὴ διδασκαλία τῆς φωνητικῆς καὶ ὄργανικῆς μουσικῆς, αἱ ὅλιγαι φολαρμονικαὶ ἔταιραι, ὑπαρχούσιν ἀπό ἑπτηκονταετίας περίπου ὡς πηγαί, εἰς ἃς ἀναμορφοῦται ἐν τῷ ίδιῳ ἡ μουσική εὐρωπαϊκὴ καλαισθεῖσα. Διὰ πάντας τοὺς ἀτζόλουμένους περὶ τὴν μουσικήν, μέχι βοήθημα θέλει εἰσθεῖ, ἡδη ἡ ὥραια μετάρρωσις τῆς κ. Σερεμέτη, διὸ τὸ οἰδέσκεται τις εὐαρέστος καὶ ἀκόπως τὴν θεωρίαν τοῦ ἡγεμονοῦ, τοῦ φυλέμονος, τοῦ τόνου, τῆς ἀρμονίας, τῆς ἀργητρας, τῆς τέχνης, τῆς ἐνοργανώσεως κτλ. Ἡ ιστορικὴ ἀνάλιξ τῆς μουσικῆς μετά τῶν βαθυτρόδων τελειωποιούμενῶν ὄργάνων εἶναι ἀνάγνωσμα ὅντες περιεργάτων οὐ μόνον διὰ τὸν μουσικόν, ἀλλὰ διὰ πάντας φιλοπεριέργων. Ἡ ἀργαῖα ἀνατολή, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ή Ράμψη, αἱ πορθταὶ φίδαι τῶν γριπτιανῶν, οἱ μεσαίων, ἡ ἰταλικὴ, ἡ γραμμικὴ καὶ ἡ γαλλικὴ μουσική, πασαλλάσσουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἐν μαχικῷ τινι καλλιδοστοιφ. Ἡ κατάληψις τῶν ἐκτεθμένων γίνεται εὐχερεστέρα διὰ τῶν ἐν πλειστοῖς σελισι διεσπαρμένων καλῶν εἰκόνων. Τὰ ὄργανα κατὰ τὸ διαφόρους ἴποχας μέγρι σήμερον περιγράφονται ἀκριδῶς. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς μουσικῆς τέχνης θέλει μετά τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐν λόγῳ ιστορίας ἀντιληφθεῖσαν πολὺ διαφόρους τῆς μουσικῆς. «Οταν ὁ διευθύνων ἔγειρε τὸ πραθίσιον του, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ἡ ὄλη ἀποκτή ζωὴν παρευθύνει. Αἱ γοργάδαι ἔκειναι οὐκ ελαύνουσι, τὰ ἕδη οὐδὲ στενάζωσι, τὰ μέταλλα οὐδὲ βρύσηθῆσι καὶ οὐδὲ ἀπειλεῖσσουσιν.» Ἀλλὰ τὴν ἵπαρχην ταῦτην μουσικὴν ἐκερασίν οὐδὲ ἐννοήσῃ καὶ οὐδὲ αἰσθανθῆ πολὺ τελειότερον ὁ κάτοχος, τῆς θεωρίας. Ἐγκαρδίως συγγράφομεν τὴν κ. Λιθηράρη N. Σερεμέτη διὰ τὸ κάλλιστον καὶ γρηγοριστοτετονέοντας ἔργου της.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΩΔΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1885 καὶ 1886, ὑπὸ N. E. Λαμπαδαρίου.

Τὸ θέρα τοῦτο ἐπραγματεύθη ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ συνεδρίῳ τῶν Ἑλλήνων ιατρῶν, ἡδη δὲ ἐκδίδει εἰς τεῦχος. Μετὰ 41 παρατηρήσεις τοῦ ίδιου συντόμους ἐκτεθμένας, ὑφεζόμενων ἡ τενῶν αἱροφραιρινούρικαν πυρετῶν, ἀγγολεῖται περὶ τὴν διαφορικὴν διάγνωσιν ίδιως τῶν συνεγγῶν ἐλεισῶν πυρετῶν ἀπὸ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, κατὰ τὰ παρ' ἄλλων παρατηρητῶν ἐκτιθέντα, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ τοῦ ίδιου κατὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρα ἐτη ἐπικρατήσασαν ἐπιδημίαν παρατηρούντα. Εἴτα δὲ προστίθενται βραχύσως τὰ περὶ θεραπείας αὐτῶν καὶ τίνα περὶ ἱετερώδους μελανούρικοῦ πυρετοῦ.

Οἱ ἀλλίδεις πυρετοὶ καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς μορφὰς εἴνε τὸ ἐπικρατοῦν ἐπιδημικὸν νόσημα τῆς γύρως ἡμῶν, ἐπομένως γρήσιμος ἀποδοῖνες πλέον ἐπισταμένη μελέτη αὐτῶν, τεινούσα πρὸς διαφώτισιν εἴτε τῆς διακρίσεως αὐτῶν ἀπὸ ἑτέρων νοσημάτων, μεβ' ὧν εὐκάλως συγγένονται, εἴτε τῆς καταλληλοτέρας θεραπείας αὐτῶν.

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΡΙΜΑΙ. Τραχυόβια δασκαλογιάννη καὶ Ἀληδάνη, Ἐδότη, Ἐμρ. Βαρδίδης.

ΚΛΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΔΙΑΔΑ, ὑπὸ Ἐμρ. Γαλάρη Καθηγητοῦ. Ἐκ τῶν κατατημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθησαν τὸ 1 καὶ 2 τεῦχος. Ἐκτεττον τεῦχος τελάται δραγμῆς.

ἌΓΓΕΛΛΗΣΤΑΣ: Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΡΙΖΟΥ ΤΟΥ ΡΑΓΚΑΒΗ, ὑπὸ Περικλέος Μελεάγρου Ἀθανασίου.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀραγορήσεις ἐξ Αθηνῶν Π. Μ. 5.30 — 7.30 — 11. — Μ. Μ. 3 — 4.30 — 6.15 — 8.20.

Ἀραγορήσεις ἐξ Κηφισίας Π. Μ. 6.30 — 8.20 — 11.50. — Μ. Μ. 3.45 — 5.20 — 7.30 — 11.

ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ

Ἐξ Αθηνῶν Π. Μ. 5.30 — 7.30 — 9.30 — 11.10. — Μ. Μ. 3 — 4 — 5 — 6 — 7 — 11.

Ἐκ Κηφισίας Π. Μ. 6.30 — 8.20 — 10.20 — 12. — Μ. Μ. — 4.10 — 5.10 — 6.10 — 7.50 — 10 — 12.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἐξ Αθηνῶν Π.Μ. 7.40. — Μ. Μ. 4.50

Ἐκ Λαυρίου Π. Μ. 6.10. — Μ. Μ. 5.10.

ΤΟ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΛΙΑΣΗΜΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΝΑΒΑ ΚΑΙ ΣΑΣ

Ἄριστε γερικὸν ἀγειρόσωπον ἐν Ἑλλάδι τὸν κ.

ΜΙΧΑΗΛ Π. ΔΑΜΠΡΟΝ

Παριγόνται Γλυπτοφορίαι καὶ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι διὰ ΜΗΧΑΝΑΣ καὶ ΖΑΝΤΑΙΑΣ παντός εἶδους, ΧΥΤΟΣΙΔΗΡΟΥΣ ΣΩΛΗΝΑΣ διὰ μεταγωγήν ΥΔΑΤΟΣ καὶ ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ, ΣΙΔΗΡΑΣ ΔΟΚΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀπινθούσιον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Αδρεστικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας δόθει Παρθεναγωγήν ἀριθ. 3.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΛΟΙΠΩΝ ΠΕΔΑΙΟΝΗΣΟΥ

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑΙΓΑΙΟΥ - ΠΑΤΡΩΝ

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἀν.	5.30 π.	10.15 π.	14 π.	Πειραιεὺς ἀν.	6.30 π.	12.10
Αθῆναι	6	10.50	1.35	Αἴγιον	8	—
Κορινθος ἀρ.	8.55	2.25	5.20	Κόρινθος	11.20	6
Δέριον	12.07	6.40		Λαύριον	2.25	6.30
Πλάτραι	4.30	8.30		Πειραιεὺς	2.55	7 — π.

ΓΡΑΜΜΗ ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑΙΓΑΙΟΥ - ΝΑΥΠΑΙΑΣ - ΜΥΛΩΝ

202	32	203	33		
Ναύπλιον ἀν.	8 π.μ.	10.30 π.μ.	Κόρινθος ἀν.	2.45 π.μ.	6.02 π.μ.
Αργος	8.32	11.15	Αργος ἀρ.	5.05	8.40
Κόρινθος ἀρ.	10.50	1.55	Ναύπλιον	5.35	9.20 π.μ.
Μύλων	7.45 π.μ.		Εις Μύλους ἀρ.	5.15	*

Σημείωσις: Ή αἱκανοτούχια 33 ἀναγραφεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ Κόρινθου Ναύπλιον, ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν ἢ δὲ ἀμαζον. 32 ἐκ Ναυπλίου διὰ Κύρινθον Πειραιᾶ, ἐκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον.

Αἱ ἀμαζον. 2, 4, 33, 32, 202, 203, σταθμεύονται εἰς δύο: ταῖς στάσεις καὶ τοῖς Σταθμοῖς. Μεταξὺ Κορίνθου — Αἴγιας, Πλάτραι — Ακράται, Ναυπλίου — Αργους — Μύλων καὶ ἀντιστροφοῦ, κυκλοφοροῦσι καθ' εκάστην τοπικού ἀρχειούσιοι σταθμεύονται καὶ εἰς πάσας τὰς Στάσεις.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ

Διανομή γάλακτος εἰς τοὺς ἐργατριαράμενους συνδεσμητάς πρὸς δρ. I καὶ θεῖαν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΔΩΡΕΑΝ

Ὀπέρα τῶν συνδρομητῶν.

Κεντρικὸν Γραφεῖον, οὗδε Πανεπιστημίου, οίκοια Βαλίτα Ιατροῦ.

Γοκαταστήματα ἐν Αθήναις:

Οδός Πατησίων καὶ οὗδε Σενοφόντος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΛΗΠΟΙΚΙΑΚΩΝ ΔΑΜΑΣΚΟΥ καὶ ΤΕΡΖΑΚΗ

(Παρὰ τὴν Νέαν Αγοράν, οὗδε Εύριπιδον)

Πρὸ μηνὸς ἀρξάμενον τὸ κατέστημα τοῦτο τὸν ἐργαστημένον του, κατέστησε τὴν εὐρυτέραν πλάτετάν εἰς τὴν μανδικήν, εκτὸς τούτης τῶν ἀποκιακῶν καὶ στύλων εἰδῶν, καὶ τὴν εὔσυνετότηταν εἰθηγίας αὐτῶν, συγκεντρώσαν οὕτω τοὺς καλλιτέρους οίκους τῶν Αθηνῶν. Αἱ ἀλεκτότεραι ποιότητες, εὐθηγανταὶ τιμᾶς καὶ ἀγγλικὴ ἀκρίδεια εἰς τὰς συναλλαγὰς, τούς ταῖς προσόντα τοῦ καταστήματος τούτου, διὰ τὴν διεργασίαν οὐδὲ ταῖς τάξινας ταῖς τάξινας τοῦ οἰκοδομήσιον διὰ τὴν αἰτησίαν εἰπὲ εἰσωκλείσ